

je tisti, ki mu skozi celih 10 mesecev daje hrano, kdo je ona, ki ga oskrbuje z zdravili. A on je ni poznal, niti nje, niti onih, ki so ga hodili obiskovat. Radi so ga imeli vsi njegovi učenci, bilo jih je 11, kakor tudi oni, kateri so pri njem kaj naročali. Na dan pogreba dne 18. t. m., so vzdignili krsto štirje izmed učencev in jo nesli od hiše žalosti proti cerkvi. Po sv. maši zadušnici so štirje mojstri-kolarji ponesli mrtvega sovrstnika na božji vrt. Ob odprtem grobu mu je cerkveni moški zbor zapel prekrasno pesem »Vigred«. Zapeli so še eno žalostinko in na rakev so metali črno zemljo! Uboga Marija Ermanova! V juniju je zgubila svojega tasta Matevža Ermana, dne 11. t. m. je zakrila črna zemlja njeno mater Terezijo Holc in danes, komaj je minulo 7 dni, so ji pokopali moža. Naj jo tolažijo besede: Vidimo se nad zvezdami!

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. V nedeljo dne 26. novembra se je vršila slovesna blagoslovitev prenovljene župnijske cerkve po mil. g. proštu dr. Ivanu Žagarju iz Ptuja s pridigo in slovesno sv. mašo. Na to izredno slovesnost se je vsa župnija pripravila s tridnevno, posvečeno 1900letnici odrešenja. Kot sklep pobožnosti je bila v nedeljo po sv. maši procesija z Najsvetejšim in posvetitev župnije Srcu Jez. Cerkev, ki je bila sezidana v letih 1526—1530, se je obnovila po načrtu banskega konservatorja g. dr. Steleta, da je dobila stavbinsko bogata, zvečine gotška notranjščina svojo prvotno, sebi primerno lice. Glavni oltar se je odkril do prvotne marmoracije, stranski oltarji pa so se obnovili primerno velikemu oltarju. Tako ima cerkev sedaj jako prikupljivo in lično notranjost. Slikarska dela je izvršil cerkveni slikar Horvat iz Maribora, oltarje pa okusno in vestno prenovil pozlatar Zamuda od Sv. Križa pri Ljutomeru. Cerkevne klopi pa so izdelovali domači mizarji. Vsi župljani se veselijo, da je cerkev zopet dostojno prebivališče Boga. Z izredno požrtvovalnostjo so večinoma vsi pomagali pri popravilu in darovali denarne prispevke.

Sv. Andraž v Halozah. Ponesrečil se je z motornim kolesom posestnikov sin in vinski trgovec g. Ivan Vindiš. Izognil se je nekemu vozniku, ki so se mu splašili konji, ter padel s ceste 4—5 metrov globoko. Zlomil si je nekaj zobov ter dobil hudo boleče rane na obrazu.

V ptujski bolnišnici so mu nudili potrebno pomoč.

Središče ob Dravi. Pretečeni teden je umrla Marija Masten iz Obreža. Pokojna je dopolnila 82 let. Vso to življensko dobo je služila zvesto svojemu Bogu in svojemu poklicu. Blag ji spomin! — Iz našega kraja gredo dekleta kar trumoma služiti. Je pač hudo, ko ni nikjer dobiti denarja, da bi bilo vsaj za najpotrebnejše. Nekatere so res primorane iti, druge pa bi pač radi bile malo bolj »nobele«. Pa saj jim ne smemo tega tako zameriti, ker služba se tudi ne cedi medu. Daj Bog, da bi vse ostale poštene, če že morajo iti v tujino, da ne bodo ravno Slovenke na tako slabem glasu!

Radislavci, Mala Nedelja. Dne 13. novembra je tužno zapel vaški zvonček ter naznanil okoličnim, da je v Gospodu zaspala Marija Filipič, po domače Trstenjakova. Rajna, ki je dosegla starost 81 let, je bila nekaka mati ter babica celi vasi. Bila je usmiljena do revežev in do vseh, ki so bili potrebni pomoči. Kdor je prišel k njej po nasvete in nauke, je odšel obdarjen in poučen. Svoje otroke in vnuke je vzgojila v pravem krščanskem duhu. Na dan pogreba dne 15. novembra je kljub slabemu vremenu spremljalo rajno veliko število prijateljev in znancev. Spominjamo se še naprej naše dobre mamice in babice v molitvah!

Nova Cerkev-Socka. Po dolgi in neozdravljivi bolezni je, previdena s sv. zakramenti, umrla tukaj gospa Cecilija Koprivnik, rojena Petek, v Št. Janzu na Vinski gori. Pokopana je bila dne 16. novembra na pokopališču v Novi Cerkvi. Zapušča moža in dvoje mladih otrok. Počivaj v miru, draga Cilka!

Povišanje taksne tarife in trošarine.

Finančni minister je predložil skupščini naslednje povišanje taksne tarife in trošarine:

Sprememba taksne tarife.

Tarifna postavka 31 se izpreminja tako-le: za menice se poviša taksa do 300 Din od 0.60 na 1 Din, od 300 do 600 Din od 1.20 na 1.50, od 600 do 2000 Din ostane neizpremenjena, od 2000 do 3200 Din se poviša od 6.20 na 6.50, od

Ravno občutljive obleke iz volne, svile in umetne svile, kakor tudi pestrobarvna oblačila zahtevajo še prav posebno nego. Persil, ki se raztopi v hladni vodi, opere vsa oblačila na lahek način, ter jim poda zopet prvotni sijaj. Le poizkusite enkrat Persil, ter pazite tudi na navodilo o uporabi.

Persil tudi za fine tkanine.

Persil se prodaja samo v zaprtih zavitkih

3200 do 5000 Din od 9.80 na 10 Din in od 5000 do 6800 Din od 13.20 na 13.50 Din.

Taksa na račune se pri skupini 3 na knjižice, na katere prodajajo trgovci in obrtniki blago in ga odpremljajo, zviša od 1 Din na 5 Din.

Račun, nota ali slično se mora izdati (doslej tega ni bilo treba). Za račune itd. se morajo odslej uporabljati samo monopolizirani obrazci.

Taksa na vstopnice za gledališča, koncerte itd. po tarifni postavki 99a se zviša od sedanjih 10 na 20%

Taksa za potniške vozovnice na železnicah, tramvajih in parnikih se bo morala plačevati tudi za avtobuse, poleg tega se za železniške in parniške vozovnice zviša od 10 na 15% in

land« z brzino 38 km. Sledili so nemški brzo-parniki »Cesar Viljem Veliki« in »Princezinja Cecilija«, obe last severnonemškega Lloydja. Od leta 1907 do 1929 je posedal hitrostni rekord angleški parnik »Mauretania« z brzino 45 km. Leta 1930 sta prišli v promet nemški brzoladji »Bremen« in »Evropa«, ki sta bili obe odlikovani radi brzine 55 km z modrim trakom.

Najhitrejšje vozilo

je danes (za večji promet) Zeppelin na tračnicah, ki vzdržuje promet na progi Berlin—Hamburg in brzi s 140 km na uro. Zračna ladja »Zeppelin« hiti le s 128 km. Znatno večjo brzino so dosegli da-

Ko smo odpeli, je rekel nadučitelj: »Vi pa ste res neveseli gostitelj, gospod Boltežar! Kaj pa se je pravzaprav zgodilo?«

»Človek ne more biti vedno vesel. Le nekaterim ljudem je dano, da so lahko kar naprej pavliha.«

»Mene misli,« se je glasno zasmel slikar; »z večnim pavlihom meri name. Srčna hvala, gospod Boltežar!«

»Mislim, kogarkoli hočem,« se je srdil Boltežar, »sicer pa naj si nobeden ne kazi dobre volje. Zato smo končno prišli semkajle. Večkrat si človek ne more kaj. Jaz na primer sem mislil sedaj na starega Grčarja, ki je zaprt in se mu toži po domu, da se Bogu usmili. In ta mož je tako resnično nedolžen, kakor mi tukaj sedimo.«

Obmolknili smo vsi. Nato je nekdo vprašal:

»Kdo je le ubil Bianco?«

Boltežar je odgovoril resno: »Nekdo, na kogar nihče ne misli.«

»Ali vi veste?«

Boltežar je skomizgnil z ramami in naročil še vina.

Slikar je menil: »Sedaj smo od malega kenguruja prišli na umor. Dobro, da me tedaj ni bilo v tem kraju; kajti jasno je, da bi bil jaz kriv Biankine smrti. Ali ne, gospod Boltežar?«

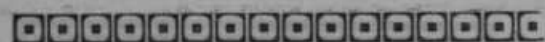
Boltežar ni odgovoril. Razpoloženje vseh je bilo zelo slabo. Tedaj je rekla Erika mlademu Čresniku:

»Sedaj pa prosim, zapojte nam vendar pesem o kenguruju, o kateri ste mi pravili, da ste jo zložili.«

»Prav rad,« je rekel slikar zopet dobre volje; »že dolgo sem čakal, da me pozovete, naj zapojem svojo pesem. Vedeti namreč morate, slavna gospoda, da Čresnik ni le slikar, ampak tudi pesnik in skladatelj, univerzalni genij takorekoč. Čresnik je sposoben za vse, le za uboj ne, razen kadar gre za to, da se ubijata čas in denar. No, in sedaj na plan z umetnostjo!«

Pobrenkal je na svoji plunki in nato z zvonkim glasom zapel pesem o kenguruju.

Pesem smo vsi, ki smo jo silšali, začeli presojevati. Boltežar je rekel: »Čenče v omaki; gospa nadučiteljeva: »Oh, jaz ne vem...!« Gospa

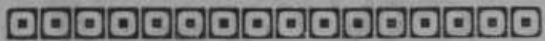

**To, draga Ti moja, si vtisni v spomin,
da manufaktura Valentin Hladin
bogato zalogo vseh vrst blaga
za Tebe in vsako pripravljeno ima.
Čuj, stopi tja v Celje in vse si oglej:
To bo veselje. Še drugim povej!**

Manufaktura

Valentin Hladin, Celje,

14 Prešernova ulica 14

za potniško prtljago in prevoze blaga od 10 na 15%.

Nadalje so uvedene nove takse za vpis ladij v državni register.

Nova je pripomba glede pogodbe o gradbi itd. po postavki 23: Vsi gradbeni posli, ki se podvzemajo po sporazumu, se ne morejo začeti prej, dokler gradbena pogodba o tem poslu ni narejena in predpisana taksa plačana. Kontrolo nad izvršitvijo tega bo vodila pristojna gradbena oblast, ki bo lahko prepo-vedala vsako delo v teh poslih, dokler se ne napravi pogodba in predpisana taksa ne položi.

Povišanje trošarine.

Povišana je trošarina na kavo od dosedanjih 4 do 8 Din pri kg. To pomeni, da bo letni donos povečane trošarine za še enkrat višji kot doslej (lani je znašal 28.9 milijonov Din, po novem skupno nad 57.8 mil. Din).

Državna trošarina na cement znaša (za fond za javna dela) 1500 Din pri vagonu, torej 150 Din za tono. Računati je, da znaša povprečno konzum cementa v državi 250.000 ton (leta 1928, ko imamo zadnje številke o produkciji, je znašala produkcija 808.000 ton, od tega izvoz 374.000 ton), kar bi dalo okoli 3.75 mil. Din.

Taksa za časopisne inserate je občutno povečana, saj je znašala doslej od 0.50 Din do največ 5 Din, sedaj pa znaša najmanjša postavka 2 Din, najvišja pa 80 Din. Leta 1932 je

znašal donos takse na časopisne inserate 1.04 mil. Din, računati je, da bo nova taksa dala najmanj 1.5 mil. Din in bo skupno 3 mil. Din.

Konzum bencina je znašal leta 1932 v naši državi 29.000.000 kg, zato lahko računamo, da bo povečanje prineslo državi za fond za javna dela najmanj 58 mil. Din, v kolikor se konzum radi propadajočega avtomobilskega prometa in mešanja s špiritom ne bo zmanjšal.

Pridobitina je bila v tekočem proračunu ocenjena z 200 milijoni Din, družbeni davek pa na 120 milijonov Din. Z novo davčno reformo bo finančnemu ministru uspelo dvigniti donos pridobitine in družbenega davka za okroglo 75 do 100 milijonov Din. Pri takšah pa je računati, da se bo povečal dohodek za okroglo 100 milijonov Din.

Davek na posle.

Davek na posle znaša 50 Din letno (za dokaz o tem plačnem davku služi davčna karta, ki se mora za vsako osebo nabaviti najkasneje do 15. januarja, odnosno 8 dni po vstopu v službo).

Modra kuga.

V pragozdnih pokrajinah južnoameriškega veletoka Amaconas, po njegovih pritokih, po jezerih ter močvirjih severnoameriškega polutoka Florida, ob izvirih reke Sv. Janeza, raste krasna modra cvetlica, ki nosi grozno ime »modra kuga«. V Evropi sploh ni znana, le tu ter tam jo gojijo kot izredno dragoceno. Spada v vrsto onih redkih ter plavajočih vodnih rastlin, ki se ne zasadijo trdno v tla s pomočjo korenin, ampak potujejo. Njih dolga, tanka ter črna korenina visi prosto v vodo in črpa iz nje hrano. Listi, ki dosežejo višino pol metra, tvorijo lepo rozeto. Stebla listov tvorijo spodaj v polkrogu z zrakom napolnjeno tkanino in držijo rastlino na površju vode. Cveti sedijo kakor pri hijacintah na posebnih steblih in so najlepše modre barve, ki je prekinjena po temno zlatih lisah. Dasi je omenjena rastlina v cvetju nekaj na-

ravnost očarujočega, vendar zasluži ime »modra kuga«.

Pred to rastlino ni namreč nobene rešitve, ako se enkrat pojavi. Iz pragozdov ob reki Amaconas so jo zanesli v ribnike vrtov in sedaj se je nikakor ne morejo obraniti. Neprestano, v velikanskih poljih plava v milijonih navzdol po rekah ter kanalih, jih pokriva s čudovito modro cvetočo preprogo — tvori pravo prerijo nad vodo, katero ziblje veter. Nevarnost te na videz bajno krasne prerije obstoji v plavajoči bujnosti, kateri človek ni kos. Rastlina ni zakoreninjena, jo žene najlažja sapna navzdol po reki do morja, kjer usahne v slani vodi. Na potovanju proti morju pa zadela ter zaphe vse in tvori največjo nevarnost za rečno plovbo. Ker se večkrat nagromadi v več metrov visoko valovje, se prekucnejo v taki pasti čolni, ladje se zapletejo in ne morejo naprej. Huda nadloga je ta lepa rastlina za luko Jacksonville (na polutoku Florida v Severni Ameriki). Letno stane težke svote, da očistijo od te nadloge pristanišče za čolne in prekope za manjše jarnike, tovarne čolne in vlačilce. Vsa prizadevanja trajnega očiščenja modre kuge so popolnoma zaman, ker zaupava svoje seme vodi, ki ga raznese povsod, kamor sama priteče, ga žene preko vseh ovir, dokler ne vzklije in se ne razraste v novo ter pomnoženo nadlogo.

Katera država največ telefonira?

»Tako je bom obvestil telefoničnok, ali: »Šef je v Beogradu in ga bom poklical čez eno uro« — take besede so danes povsem razumljive.

V Nemčiji se vrši na leto 2.6 milijarde krajevnih telefoničnih pogovorov in 300 milijonov razgovorov na daljše razdalje. Telefonični promet se razširja in spopolnjuje od leta do leta.

Nemci so se n. pr. leta 1921 razgovarjali po telefonu okroglo 2 milijardi-

gozdarjeva: »Človek bi kar zacvilil!« Gospod nadučitelj je oponašal verze; jaz: »Prav čedna pesmica!« — in Erika: »Prekrasna je, kar srčkana!«

Slikar je vstal, se nam priklonil in dejal: »Zahvaljujem se vsem skupaj za viharo odobravanje!«

Oh, saj ni čuda, da so temu veselemu in lepemu fantu letela deključja srca kar naproti.

Dognali smo, da zna igrati na plunko tudi Erika in da se tudi jaz nekaj razumem na to preprosto, pa vendar ljubko umetnost. Tudi jaz naj bi kaj zapel. Nisem pevec. In tako sem nekako pojoče govoril svojo pesem in brenkal na plunko.

Tudi to pesem so začeli vsi presojsati:

»Oh, kako žalostno!« je rekla gospa nadučiteljeva. — »Lepo!« je rekel njen mož.

Erika je molčala. Pravzaprav mi je bilo žal, da sem pesem zapel.

Sedaj je vzela plunko Erika in je zapela s čistim glasom, ki je bil tako blagodneč, nekaj pomladnih pesmi. Vsi smo postali živahni, potlačena dobra volja je izginila, celo Boltežar je

vnemal mlado pevko, naj nam še in še zapoje. Na koncu pa je zapela Erika pesem o angelčkih varuhih v majniški noči.

»To je genljiva pesem!« je vzkliknil Boltežar in udaril s pestjo po mizi.

»V srce seže človeku!« je zopet zavpil in nagrbančil čelo, če bi mu morebiti kdo oporekal. »Vesel sem te pesmi, medtem ko je vaša o kenguruju, gospod Čresnik, čisto navadna bedarija!«

»Seveda, gospod Boltežar — seveda — če bi ne bila bedasta, bi ne bila nič vredna.«

Večer je potekel mirno. S poznimi urami je prišla celo dobrodušnost. Le moje srce je bilo potrto. Erika se je razgovarjala skoro izključno le s slikarjem. Govorila je z njim o umetnosti, o vseh mogočih lepih namenih in nalogah, ki jih lahko imata njegovo življenje in njegova velika nadarjenost. Večkrat se je lahkomišlno zasmel, polagoma pa ga je deklica dobila v svoje roke.

Meni vino ni dišalo in nisem slišal, kako sladko so peli slavčki po grmih ob potoku. —

Dalje sledi.

nes že avtomobili ter letala.

Ovčja volna

»Kluft«

10 dkg . . . Din 13.—
skoraj neraztrgljiva,
za nogavice in sokne.

»Gelbschild«

10 dkg . . . Din 18.—
mehka in izdatna, za
sviterje in jopice.

»Friesia«

5 dkg . . . Din 10.—
v vseh barvah, pripravna za čepice in bluže.

»Partijska volna«

5 dkg . . . Din 5.—
ostanki zelo poceni.

C. Büdefeldt

Maribor

Gosposka ulica 4.